

Genevælde. Jeg ved ikke rettere, end at Grundbetragtningen for og Hovedprincippet, Hovedtanken, i den fri Forsatning er den, at den bestaaende Regering er afhængig baade af Kongens og Rigsdagens, Folke-repræsentationens, Vilje. At Kongen ud-nævner Regeringen er et Punkt, som vi al-drig have bestridt fra vor Side. Paa den anden Side hævde vi, at Regeringen ikke blot skal have Kongens Ja, men ogsaa Folkets Ja gennem Bevillingerne af de aar- lige Finanslove.

Justitsministeren (Melleman): Jeg tror rigtig nok, at det ærede Medlem tager fuldstændig fejl af den Teori, han selv synes at staa paa. Der er intet Men- neste i Verden, der opfatter Parlamentaris- men saaledes, at Regeringen uden videre op- hører med at være Regering, fordi den ikke har Flertal i det andet Kammer. Man op- fatter det saaledes paa de Steder, hvor man har dette System, at det kan være en Slags konstitutionel Vedtægt, at Kongen skal af- stedige en saadan Regering og tage en anden, som er i Overensstemmelse med Flertallet. Men saalænge Kongen ikke har gjort det, er Regeringen, selv efter den parlamentariske Teori, den bestaaende Regering.

Det. Hansen: Jeg skal ikke blande mig i det interessante Strid, som er mellem den højtærede Justitsminister og min Nabo til venstre (Madsen-Nygda!) om de provisori- ske Love ere bestaaende Love eller ikke og om, hvor vidt Højesteret nu 7 eller 8 Aar efter Dommen af 1886 vilde anerkende dem som bestaaende eller ikke. Men hvis den højt- ærede Justitsminister altsaa maatte have Ret i, at disse Love ere bestaaende, er den højt- ærede Minister en altsor dygtig Jurist til ikke at vide, at der er en betydelig Forskel i den Maade, hvorpaa disse Love bestaa, og andre Love, der ere vedtagne af Rigs- dagen. De foreløbige Love kunne jo tages tilbage til enhver Tid af det høje Ministe- rium eller af Hans Majestæt Kongen efter Ministeriets Raad. Altsaa, man kunde jo

tænke sig den Mulighed som ikke saa fjern- liggende, at disse Love i Kraft af hvilke der nu forlanges Bevillinger, saldt bort ifølge Ministeriets frivillige Beslutning samtidig med, at Rigsdagen maaste blev sendt hjem; eller man kunde maaste tænke sig en anden Mulighed, nemlig den, at der som Følge af Forhandlingerne over Finans- loven og over Jærnbaneloven osv. kom en Regering, det være sig en Højre-Regering eller en Venstre-Regering — ja, det sidste er vel forfatningsmæssig umuligt — som mulig vilde sige: Disse bestaaende Love hævde vi nu med et Bennestrøg. Nu ved jeg meget vel, at Opfattelsen hos den Side, der nærmest repræsenteres af den højtærede Jus- titsminister, jo er den, at det vel nærmest er at betragte som en konstitutionel Umulig- lighed, at vi skulde have et andet Mini- sterium end Ministeriet Estrup. Selv om et Forlig om Finansloven kunde komme i Stand, men kun paa det Villkaar, at den højtærede Justitsminister og hans Kolleger skulde er- kende, at de ere til Hinder for et saadant Forlig, vil man ikke gaa ind derpaa, thi det første konstitutionelle Princip, er at holde paa det bestaaende Ministerium. Det er og- saa „et bestaaende Ministerium“, om det er lovligt er et andet Spørgsmaal. Det er et bestaaende Ministerium, men det bestaar maaste ikke længere, end til Finansloven ud- løber. Jeg lever nu i det Haab og deler den Forhaabning, som den ærede 2den Landstings- mand for 11te Kredts (Th. Nielsen) har, at vi ikke skulde gaa dette Finansaar ud, eller i alt Fald, at Rigsdagen ikke stilles ad, uden at baade det bestaaende Ministerium og de saakaldte bestaaende foreløbige Love ikke eksistere længere, men saa synes jeg ikke, det er værdt at give disse Bevillinger til noget, som slet ikke behøves.

Formanden: Ja, det ærede Medlems Forhaabninger skulde vi jo ikke komme ind paa at drøfte.

Da ikke flere ønskede at ytre sig, sluttes Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 14 til § 20 af Justitsministeren, tiltraadt af Flertallet:

II. D. 1. og 3. (Kriminal- og Politiretten i Kjøbenhavn).

1. Summen 62,633 Kr. 32 Ø. forhøjes med 8,664 Kr.

3. — 5,100 — — 500 —

vedtoges med 43 Stemmer mod 14.